

Sfântul Spiridon al Trimitundeii, făcătorul de minuni

Viața și minunile

Volum coordonat de Danion Vasile

Ediția a patra

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

**Sfântul Spiridon al Trimitundeii,
făcătorul de minuni : viața și minunile /**

vol. coord. de Danion Vasile. - Ed. a 4-a. -

București : Areopag, 2024

ISBN 978-606-9678-57-2

I. Vasile, Danion (coord.)

Introducere	5
Partea întâi SFÂNTUL SPIRIDON, O VIAȚĂ PLINĂ DE MINUNI	26
Partea a doua NOI MINUNI ALE SFÂNTULUI SPIRIDON	38
Partea a treia Sfântul Atanasie din Paros JUDECATA CERULUI	86
Postfața editorului	142

XXXXXXXXXX

INTRODUCERE

XXXXXXXXXX

„DE CE SĂ PRĂZNUIM SFINȚII?”

Danion Vasile

Sunt la începutul vieții creștine. Mă duc aproape în fiecare duminică la biserică, dar la sărbătorile sfinților din timpul săptămânii nu ajung. Mi se pare suficient că merg duminica, pentru că îmi satisfac nevoile spirituale. Cred că Dumnezeu nu vrea ceva forțat, ci vrea o relație liberă cu El, fără obligații. E o greșală asta?

Am primit întrebarea de mai sus cel puțin la una din conferințele pe care le-am ținut și am dat un răspuns succint, pentru a putea răspunde și altor întrebări. Dar mi-am dat seama că ar fi de folos o argumentare mai amplă.

LIBRIS

Textul care urmează este un răspuns dat celor care spun că nu pot merge la biserică, atunci când sunt sărbători ale sfinților, pentru că le este suficient să meargă duminica. Este un fel de apologie a prăznuirii sfinților, având în centru prăznuirea Sfântului Spiridon, marele făcător de minuni din insula Corfu. Am să răspund ca și cum aș fi primit întrebarea pe e-mail sau FB, pentru că îmi e mai simplu să scriu având în minte o anumită persoană care are această dilemă.

Textul nu se referă la cei care nu pot ajunge la biserică din motive obiective – școală, facultate, serviciu etc. – ci la cei care nu înțeleg rostul prăznuirii sfinților.

S-ar putea scrie apologii similare pentru praznicul oricărui sfânt. Important este ca oamenii să înțeleagă că prăznuirea sfinților nu este o obligație pe care Biserica ne-o impune, ci este un dar pe care ni-l face Dumnezeu...

Înainte de orice, cred că e important de ce ai pus întrebarea. Vrei să afli un răspuns sau doar să primești o confirmare a faptului că atitudinea ta este bună?

Și, dacă primești un răspuns, cât de mare este efortul pe care l-ai putea face ca să te lămurești? Adică, dacă ar fi nevoie să citești o carte de 500 de pagini ai face-o? În cazul în care răspunsul este negativ, te-aș întreba: dar o carte de 300 de pagini ai citi? Și, dacă și așa este mult, te-aș întreba: dar măcar una de 150 ai citi?

Și tot așa putem negocia la nesfârșit. Ideea este că oamenii vor răspunsuri la întrebări importante într-un mod foarte simplu, care să nu necesite osteneală. Cei care au iPhone o pot întreba pe draga de Siri și pot primi un răspuns direct, simplu și la obiect, ca majoritatea răspunsurilor pe care le dă atotștiutoarea prietenă virtuală. Nu-i așa?

Omul contemporan este dispus să pună întrebări esențiale, de viață și de moarte cum s-ar spune, gen: „Ce să fac ca să mă mântuiesc?”, așteptând răspuns de la Siri sau de la prietenii din realitatea virtuală. Nu e însă suficient doar să punem o întrebare, e important și modul în care punem întrebarea și prețul pe care suntem dispuși să îl plătim pentru răspunsul obiectiv.

Poate te-am plictisit deja, nu-i așa? Știi că atenția ta, ca și a mea și a tuturor

LIBRIS
oamenilor din vremea noastră, se risipește foarte ușor, avem nevoie de stimuli puternici pentru ca atenția noastră să nu zboare în altă parte.

Acum poți intra pe Facebook, să vezi ce a postat fosta ta prietenă. Sau poți intra pe Whatsapp, să vezi o postare care să te relaxeze. Sau poți da drumul la televizor, pe un canal de știri, ca să te mai droghezi puțin cu cine știe ce noutăți foarte, foarte importante.

Sau poți să îți faci puțin timp și să înțelegi că întrebarea pe care ai pus-o nu e simplă, că nu e suficient să primești de la mine un răspuns într-o propoziție sau două-trei fraze. Că e un răspuns de care depinde într-o anumită măsură toată viața ta viitoare. Și chiar mântuirea ta.

Și asta nu pentru că m-aș rupe în scheme și aș da importanță sfaturilor pe care ți le voi da. Ci pur și simplu pentru că prezența sfinților în viața ta este unul dintre lucrurile cele mai importante. Și că legătura cu sfinții la care ajungem prin prăznuirea lor este una din armele cele mai eficiente în războiul duhovnicesc.

Deci, te rog să ai răbdare și să citești acest răspuns. Este lung tocmai pentru că întrebarea ta este foarte im-

portantă. Un răspuns scurt ar fi neconvincător și nefolositor.

În primul rând, trebuie să înțelegi rolul sfinților în viața noastră. De ce Biserica îi cinstește pe sfinți?

Biserica îi cinstește pe sfinți pentru că ei sunt campionii arenei duhovnicești. Ei L-au dobândit pe Hristos, au făcut biserici din inimile lor, biruind ispite și încercări de tot felul. Sfinții sunt prietenii lui Dumnezeu. Cinstindu-i, îi facem și prieteni ai noștri.

De la sfinți învățăm iubirea de Dumnezeu, iubirea de aproapele, iubirea vrăjmașilor, nevoința, învățăm cum să răbdăm necazurile și bolile, învățăm cum să ne rugăm și cum să ne nevoim. De la sfinți învățăm să mergem pe calea mântuirii.

Dar, tocmai de asta oamenii nu îi mai iubesc pe sfinți. Pentru că sfinții strigă la noi de pe pereții bisericii, vorbindu-ne despre faptele lor de vitejie duhovnicească și muștrând faptul că suntem căldicei, că suntem fățarnici, că suntem iubitori de păcate.

Sfinții sunt oamenii care au primit de la Dumnezeu darul de a veni în sprinjinul nostru. Cred că mai mult decât a-ți

aduce argumente în favoarea acestei afirmații ar conta dacă ți-aș aduce exemple practice.

Am să vorbesc despre un sfânt drag mie, despre Sfântul Ierarh Spiridon al Trimitundeii. Scriindu-ți despre minunile lui sper să te fac să înțelegi de ce e bine să vii la biserică la Sfânta Liturghie care se face la prăznuirea lui (dacă poți ajunge și la Vecernia care se ține în seara de dinainte, cu atât mai bine). Am să încep prin a copia trei minuni dintr-o carte pe care am citit-o recent, și care conține noi minuni făcute de Sfântul Spiridon.

Unii spun că nu cred minunile pe care le citesc în Viețile Sfinților, că sunt exagerări, că poate de-a lungul istoriei mărturiile au fost deformate etc. Eu am tipărit sute de mărturii ale oamenilor care au primit ajutorul Sfântului Nectarie, marile făcător de minuni din Eghina. Și pot să dau mărturie, cunoscând direct oameni care au trăit minuni ale sfinților (dacă ar fi să nu pun la socoteală minunile pe care le-am trăit eu însumi), că și în vremurile noastre se întâmplă minuni asemănătoare celor descrise în Sinaxare...

„Era în vara anului 2003, când soțul meu a suferit un accident vascular. Ne-am

trezit la patru dimineața cu perna plină de sânge, iar hemoragia nu se mai oprea. Am plecat spre Spitalul Colentina. L-au supus la niște radiografii, fără să-i facă vreun control preliminar, și au constatat că ar fi o sinuzită, drept pentru care l-au ținut în spital sub observație, acesta fiind și hemofilic. După două zile nu mai vorbea coerent, mâna dreaptă îi amortise, la fel și fața pe partea dreaptă. A fost trimis de urgență la Spitalul Bagdasar Arseni, pentru investigații și tomografie. În urma investigației, s-a constatat că soțul meu suferise un accident vascular și că doar o minune a făcut ca sângele să curgă în exterior și să nu inunde creierul. În tot acest timp, biserica mea de suflet era Sfântul Spiridon-Nou. Mă duceam și mă rugam mereu. După trei zile de tratament, soțul meu avea să-și revină.

A ieșit din spital și îmi tot spunea că în acest timp visase seară de seară biserici. L-am rugat să meargă cu mine la Biserica Sfântul Spiridon-Nou și să aducem mulțumire, însă el, provenind dintr-o familie de atei, îmi spunea de fiecare dată: «Du-te tu!» M-am dus și i-am mulțumit Sfântului Spiridon cum am știut eu, dar sfântul își dorea să vină și el!

LIBRIS
BOOKS

Au trecut opt luni de atunci, toate bune și frumoase, până într-o seară, când soțul meu a acuzat dureri puternice de cap. Am încercat cu calmante, dar efectul lor nu apărea. A doua zi am mers la Spitalul Colentina, unde i s-a făcut un control și a fost descoperit un hematom apărut în urma unui alt accident vascular, după care soțul meu a intrat în comă. Plângeam și mă rugam Sfântului Spiridon să mai facă o minune, să-l mai ajute o dată. Puneam zi de zi lucrurile lui pe raclă, iar lacrimile îmi curgeau șiroaie. Puterea sfântului pe care o simțeam de fiecare dată era fantastică. Au urmat câteva zile, două-trei, iar medicii îmi spuneau că, dacă ar fi să își revină, vom avea probleme mari. Dar... nu a fost așa.

Într-una din zile, după ce am plecat de la Biserica Sfântul Spiridon-Nou, m-am îndreptat spre Secția de terapie intensivă a Spitalului Colentina. Pentru prima oară în cele trei zile am simțit o stare de bine. Ajunsă acolo, am văzut câțiva medici și asistente strânse la patul soțului meu. În prima fază, m-am gândit la ce este mai rău, dar... surpriză! Soțul meu își revinise și mă întreba unde este. Credea că se află într-o biserică, iar eu încercam

să-i explic că este la spital și, mai ales, ce s-a întâmplat cu el.

A stat internat trei săptămâni, după care i s-a făcut externarea. Într-una din zile, stând lângă el în spital, mi-a povestit un vis pe care îl avusese cât a fost în comă, vis care, deși au trecut anii, mă cutremură și acum. Se făcea că soțul meu își visase moartea. Era un căruțaș care căra spre cimitir un car plin de chirpici. La un moment dat, avea să vină *un om blând cu barbă*, care l-a oprit pe căruțaș la intrarea în cimitir. Omul s-a îndreptat spre căruță, a luat din chirpici și a pus jos, spunând: «Acesta, deocamdată, nu!», iar chirpicii l-au luat forma soțului meu. Visul acesta l-a speriat rău și l-a marcat mulți ani pe soțul meu. S-au scurs cele trei săptămâni de stat în spital și a venit momentul externării. Din visul lui am simțit că Sfântul Spiridon a făcut o minune, ca să îi dea soțului meu o a doua șansă. Când urcam în mașină, mi-a zis: «Hai să mergem în biserică aia la care te rogi tu!» La intrarea în biserică, la acea vreme, apărea pe unul dintre stâlpi un portret mare al Sfântului Spiridon. Când soțul meu a intrat, a început să strige tare: «Acesta e, acesta e!» Aveam să înțeleg că omul care a luat chir-

piciiul din căruță era Sfântul Spiridon. Atunci a început să creadă și el în minuni și să meargă la biserică. Deși au trecut mulți ani, îți mulțumesc din suflet, Sfinte Spiridon, pentru tot ceea ce faci pentru noi.” (Iuliana, București)¹

Scurt și la obiect: Sfântul Spiridon e prietenul care poate lua „chirpici din căruță” și care îți poate prelungi viața, prin rugăciunile sale. Spune sincer, nu ai vrea să ai un prieten ca Sfântul Spiridon? Și, dacă răspunsul e afirmativ, ce te împiedică să te împrietenești cu el?

A doua mărturie: „Mă numesc Gina și sunt din București. În data de 19 ianuarie 2016 am avut un atac cerebral, după care am intrat în comă de gradul al patrulea. În aceeași zi am suferit o intervenție chirurgicală pe creier. Medicii de la Spitalul Universitar – Secția Neurochirurgie II nu mi-au acordat prea multe șanse, întrucât mă aflam în comă de mai multe ore. Fiind la terapie intensivă, când au fost anunțați medicii că după două zile mi-am revenit și, pe lângă acest lucru, că

---

¹ Din volumul *Noi minuni ale Sfântului Spiridon al Trinitundei. Mărturii de la Biserica Sfântul Spiridon – Nou din București*, Editura Cuvântul vieții, București, 2020, pp. 20-22) (n. ed.).

aveam și o stare stabilă, s-au minunat și nu le venea să creadă. Pe întreaga perioadă cât am fost în comă, am fost însoțită de Sfântul Spiridon până la Scaunul de Judecată, mijlocind la Hristos să mă întorcă la familia mea.

Mărturisesc că nu știam cum arată Sfântul Spiridon, însă l-am recunoscut dintr-o iconiță identică cu cea care se afla pusă la racla sfântului, pe care o avea mama mea la ea. În toată perioada în care eu am fost în comă, ea mergea la Sfânta Liturghie la catedrala Sfântul Spiridon-Nou și făcea acatistul Sfântului Spiridon, rugându-l să o ajute pe fiica sa să treacă peste intervenția chirurgicală cu bine și să se facă sănătoasă. Mărturisesc că mi-am revăzut toată viața și am început să o dedic Domnului. De atunci tot timpul port cu mine în geantă iconița Sfântului Spiridon, care mă însoțește mereu.” (Gina S, București, 19 ianuarie 2016).²

Dacă definiția din dicționar a sfântului ar fi: „sfânt – cel care mijlocește în fața tronului dumnezeiesc pentru cei care sunt în primejdia morții, pentru a le

---

² *Noi minuni...*, pp. 62-63 (n. ed.).